

CÔ BÉ MỒ CÔI

NXB TRẺ NHỎ
MATXCOVA

RÊN THẾ GIỚI NÀY VẪN TỒN TẠI NGƯỜI TỐT người không tốt và cả những người chẳng hề biết xấu hổ. Đó là gia đình mà cô bé mồ côi của chúng ta tới sống cùng. Khi bố mẹ cô bé mất, họ đã đến đón cô bé đi. Từ khi lớn lên cô bé gần như kiệt sức với hàng đống công việc. Cô bé phải quay tơ, dệt lụa và làm mọi công việc nhà.

Mụ chủ nhà có ba người con gái. Cô chị cả vẫn thường được gọi là Một Mắt, cô ở giữa là Hai Mắt, còn cô thứ ba là Ba Mắt.

Suốt cả ngày dài, ba cô gái ngồi bên cổng chính ngắm nhìn đường phố trong khi cô bé mồ côi phải nai lưng hầu hạ. Cô bé phải may quần áo, dệt lụa quay tơ cho họ nhưng chẳng bao giờ nhận được những lời tử tế.

Cô bé mồ côi thường ra đồng, mỗi lần như vậy cô đều xoa đầu cô bò sữa, chúi đầu vào cổ bò rồi thì thầm chia sẻ.

“Cô bò ơi, họ đánh cháu, chửi mắng cháu, tị nạnh với cháu từng mẩu bánh mì và thậm chí còn cấm cháu khóc. Trước ngày mai cháu phải quay xong cả đống sợi lanh, rồi dệt, tẩy trắng và bó lại thành cuộn.”

Cô bò trả lời,

"Bé con xinh đẹp ơi, cháu hãy trèo vào tai trái của ta rồi chui ra bên tai phải, tất cả mọi việc sẽ xong xuôi."

Và cô bé làm theo. Cô bé mồ côi trèo vào trong tai trái của cô bò và chui ra từ tai phải. Trông kìa ! Những sợi lanh đã được dệt, tẩy trắng và cuộn lại thành từng cuộn.

Cô bé mang tới chỗ mụ chủ nhà. Mụ ngắm nghía, lẩm bẩm vài câu rồi khóa nó trong tủ. Sau đó thậm chí còn giao cho cô bé mồ côi nhiều việc hơn.

Vì thế cô bé mồ côi lại tìm đến, vòng tay quanh cổ, trèo vào tai trái và chui ra từ lỗ tai phải cô bò sữa, mang vải đến chỗ mụ chủ nhà.

Một ngày kia mụ chủ nhà gọi cô con gái **Một Mắt** đến và bảo,

"Con gái yêu quý xinh đẹp,con hãy đi rình xem ai đã giúp con bé mồ côi đó. Ai đã se tơ, dệt rồi cuộn lại như vậy?"

Cô **Một Mắt** đi dọc theo bìa rừng rồi tới cánh đồng nơi cô bé mồ côi đang ở đó. Nhưng cô quên mất là mình phải làm gì. Nắng làm cô thêm mệt mỏi và buồn ngủ; thế rồi cô nằm lăn ra bãi cỏ. Còn cô bé mồ côi bắt đầu ngân nga,

"Ngủ đi,mắt nhỏ, hãy ngủ đi!"

Con mắt của cô **Một Mắt** dần dần khép lại. Trong khi cô **Một Mắt** ngủ, cô bò sữa lại dệt, tẩy trắng và cuộn sợi lại thành từng cuộn.

Vì thế mụ chủ nhà chẳng biết gì cả. Mụ gọi người con gái thứ hai-**Hai Mắt** đến và bảo.

"Con gái yêu quý xinh đẹp,con hãy đi rình xem ai đã giúp con bé mồ côi đó."

Cô **Hai Mắt** đi dọc theo bìa rừng rồi tới cánh đồng nơi cô bé mồ côi đang ở đó. Nhưng cô quên mất là mình phải làm gì. Nắng làm cô thêm mệt mỏi và buồn ngủ; thế rồi cô nằm lăn ra bãi cỏ. Còn cô bé mồ côi bắt đầu ngân nga,

"Ngủ đi,mắt nhỏ, hãy ngủ đi! Mắt còn lại, cũng ngủ đi"

Cô Hai Mắt dần chìm vào giấc ngủ trong khi đó cô bò sữa lại dệt, tẩy trắng và cuộn sợi lại thành từng cuộn.

Mụ chủ nhà rất tức giận. Vào ngày thứ ba, mụ sai người con gái thứ ba, cô **Ba Mắt** đi thám thính và giao cho cô bé mồ côi nhiều việc hơn.

Cô **Ba Mắt** nhảy nhót, dưới ánh nắng mặt trời cô càng thêm mệt mỏi nên nằm lăn ra bãi cỏ.

Còn cô bé mồ côi bắt đầu ngân nga,

"Ngủ đi,mắt nhỏ, hãy ngủ đi! Mắt còn lại, cũng ngủ đi"

Nhưng cô bé quên mất là còn con mắt thứ ba.

Hai mắt của cô **Ba Mắt** đã khép lại nhưng con mắt thứ ba vẫn mở, và nó đã nhìn thấy cô bé mồ côi chui vào trong tai trái của cô bò ,chui ra phía tai phải và cầm lấy những cuộn lanh đã được cuộn gọn gàng.

Khi cô **Ba Mắt** trở về, cô kể hết mọi chuyện cô thấy với mẹ.

Mụ chủ nhà rất hài lòng. Ngày hôm sau, mụ nói với chồng.

"Hãy mổ thịt con bò sữa ấy đi,"

Người chồng cố gắng thuyết phục mụ,

"Bà điên rồi, nó đang khỏe mạnh cơ mà!"

"Tôi nói giết là giết!"

Ông ta còn có thể làm được gì vì thế ông bắt đầu mài dao. Cô bé mồ côi biết được ông chủ sắp làm gì nên vội vã chạy đến cánh đồng, vòng tay ôm lấy cô bò mà nói,

"Cô bò tốt bụng ơi, họ muốn giết cô đấy!"

Cô bò trả lời,

"Đừng ăn thịt của ta, cháu bé xinh đẹp, nhưng nhớ hay nhặt lại xương, buộc chúng lại rồi đem chôn trong vườn và đừng quên ta nhé! Nhớ là cháu phải tưới nước cho xương cốt ta mỗi sáng."

Ông chủ đã giết cô bò.

Cô bé mồ côi làm như cô bò đã căn dặn. Dù cô rất đói nhưng cô không động đến một mẩu thịt bò nào và chôn xương trong vườn, không quên tưới nước mỗi ngày.

Kìa, một cây táo trĩu quả mọc lên từ chỗ đó. Những quả táo to, mọng nước. Những lá cây bằng vàng xào xạc, cành cây bằng bạc đung đưa. Mọi người khi ngang qua đều phải trầm trồ quan sát tựa như một kỳ quan vậy.

Một ngày nọ, cô **Một Mắt, Hai Mắt** và **Ba Mắt** đi dạo trong vườn. Đúng lúc đó một chàng bá tước cưỡi ngựa ngang qua. Chàng bá tước vô cùng cường tráng, giàu đó và rất đẹp trai. Khi nhìn thấy cây táo, chàng liền hỏi ba chị em,

"Hỡi những cô gái xinh đẹp, ai cho tôi một quả táo, tôi sẽ cưới người đó làm vợ."

Ba cô gái tranh nhau là người đầu tiên.

Những quả táo chỉ vừa tầm với bỗng chốc vươn cao lên.

Ba cô gái cố gắng rung cây nhưng lá rơi đầy vào mắt. Họ cố gắng gỡ ra nhưng tóc đã bị vướng hết vào cành cây. Họ nhảy đi nhảy lại, cào cấu vào bàn tay rồi cánh tay nhưng vô ích.

Thế rồi cô bé mồ côi trèo lên cây táo. Cành cây hạ thấp xuống, những quả táo đã vừa tầm với. Cô hái một quả cho chàng bá tước lịch lãm và tất nhiên chàng đã cưới cô.

Và từ đó họ sống hạnh phúc bên nhau cho đến trọn đời.

CÔ BÉ MỒ CÔI

Truyện cổ tích Nga được kể lại bởi Alexei Tolstoi
Dịch từ bản dịch tiếng Anh của Fainna Glagoleva bởi Lê Hải Đoàn
Minh họa bởi V.Losin

Nhà Xuất Bản Trẻ Nhỏ - Matxcova